

"samen één"

de kapitein stond op het zinkend schip

de achtersteven schuin weggezakt

ze waren vastgelopen op een klip

de sloep was al aardig volgepakt

maar nog was er plaats voor de laatste man

ze spoorden hem aan, maar hij schudde zijn hoofd

alsof het deel uitmaakte van een uitgedacht plan

maar hij voelde zich van zijn bestaansgrond beroofd

dit was zijn schip en er was een band

die niemand die daarover kon spreken

de mensen uit de sloep gingen aan land

en zagen het schip toen doormidden breken

ook de voorsteven zonk, de kapitein op zijn post

één met zijn schip tot het laatste moment

en met de lading die nooit werd gelost

waarvan alleen hij de bestemming kende

© augustus 2012, Alida, BasicPublishing.nl